ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2015

Vyhlásené: 5. 12. 2015 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

351

ZÁKON

z 11. novembra 2015

o cezhraničnej spolupráci pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1
Predmet zákona

(1) Tento zákon upravuje

a) pôsobnosť Národného inšpektorátu práce a inšpektorátov práce pri cezhraničnej spolupráci s príslušným orgánom iného členského štátu Európskej únie alebo štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „iný členský štát“), kontrole dodržiavania pravidiel vysielania zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb[1]) (ďalej len „vyslanie“), identifikácii vyslania a vymáhaní pokút a

b) povinnosti hosťujúceho zamestnávateľa a domáceho zamestnávateľa.[2])

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na vymáhanie pokút, na ktoré sa vzťahujú osobitné predpisy.[3])

§ 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) príslušným orgánom iného členského štátu orgán oprávnený podľa práva iného členského štátu poskytovať cezhraničnú spoluprácu alebo požadovať cezhraničnú spoluprácu pri kontrole dodržiavania pravidiel vyslania, pri identifikácii vyslania alebo pri vymáhaní pokút,

b) pravidlami vyslania pracovné podmienky a podmienky zamestnávania podľa osobitného predpisu[4]) a povinnosti hosťujúceho zamestnávateľa a domáceho zamestnávateľa podľa tohto zákona a podľa osobitného predpisu,[5])

c) pokutou peňažná administratívna sankcia vrátane jej príslušenstva za porušenie pravidiel vyslania uložená v inom členskom štáte domácemu zamestnávateľovi alebo uložená v Slovenskej republike hosťujúcemu zamestnávateľovi.

§ 3
Identifikácia vyslania

(1) Na identifikáciu vyslania pri kontrole dodržiavania pravidiel vyslania sa vykoná celkové posúdenie skutkových okolností, ktoré sa považujú za potrebné, pričom možno vychádzať najmä zo skutočností podľa odsekov 2 a 3. Skutočnosti podľa odsekov 2 a 3 nemožno posudzovať samostatne, ale vo vzájomnej súvislosti a s prihliadnutím na osobitosti situácie, ktorá sa posudzuje.

(2) Na účely zistenia, či zamestnávateľ v inom členskom štáte vykonáva okrem vnútorného riadenia a administratívnych činností aj iné podstatné činnosti, sa vykoná celkové posúdenie skutočností charakterizujúcich činnosti, ktoré zamestnávateľ vykonáva v inom členskom štáte a v Slovenskej republike, pričom sa zohľadní dlhšie časové obdobie. Posúdenie podľa prvej vety môže zahrnúť najmä tieto skutočnosti:

a) miesto, kde má zamestnávateľ sídlo, správu a administratívne priestory,

b) miesto, kde zamestnávateľ platí dane a odvody do systému sociálneho zabezpečenia,

c) miesto, kde má zamestnávateľ povolenie na výkon činnosti alebo kde je registrovaný v obchodnej komore alebo v profesijnej organizácii,

d) miesto, kde zamestnávateľ vykonáva hlavný predmet podnikania a kde zamestnáva zamestnancov, ktorí vykonávajú administratívne práce,

e) miesto, kde zamestnávateľ prijíma zamestnancov do pracovnoprávneho vzťahu, a miesto, z ktorého sú vysielaní,

f) rozhodné právo vzťahujúce sa na pracovné zmluvy a iné zmluvy uzatvorené zamestnávateľom,

g) počet zrealizovaných zmlúv v rámci podstatných činností vykonávaných zamestnávateľom a výška obratu v inom členskom štáte s prihliadnutím na to, či ide o novozaloženého zamestnávateľa.

(3) Na účely zistenia, či zamestnanec počas určitej doby vykonáva prácu v Slovenskej republike a či bežne pracuje v inom členskom štáte, sa vykoná celkové posúdenie skutočností charakterizujúcich prácu a situáciu zamestnanca. Posúdenie podľa prvej vety môže zahrnúť najmä tieto skutočnosti:

a) či zamestnanec vykonáva prácu v Slovenskej republike po obmedzenú dobu,

b) miesto, kde zamestnanec bežne pracuje,

c) dátum začiatku vyslania,

d) či sa zamestnanec po skončení vyslania vracia do iného členského štátu, z ktorého bol vyslaný, alebo má v tomto inom členskom štáte pokračovať vo výkone práce,

e) povaha vykonávaných činností,

f) či zamestnávateľ poskytuje zamestnancovi náhrady výdavkov na dopravu, stravovanie a ubytovanie a akým spôsobom ich poskytuje,

g) predchádzajúce doby, počas ktorých pracovné miesto bolo opakovane obsadzované tým istým zamestnancom alebo iným zamestnancom.

§ 4
Povinnosti hosťujúceho zamestnávateľa a domáceho zamestnávateľa

(1) Hosťujúci zamestnávateľ je povinný najneskôr v deň vyslania v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe oznámiť Národnému inšpektorátu práce

a) svoje obchodné meno a sídlo, ak ide o právnickú osobu, a svoje obchodné meno alebo meno a priezvisko, ak sa líši od obchodného mena, a miesto trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu,

b) svoje identifikačné číslo, ak mu bolo pridelené, a register, v ktorom je zapísaný,

c) predpokladaný počet vyslaných zamestnancov,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, miesto trvalého pobytu a štátne občianstvo vyslaného zamestnanca,

e) deň začatia a skončenia vyslania,

f) miesto výkonu práce a druh práce vykonávanej vyslaným zamestnancom počas vyslania,

g) názov služby alebo služieb, ktoré bude hosťujúci zamestnávateľ poskytovať prostredníctvom vyslaného zamestnanca v Slovenskej republike,

h) meno, priezvisko a adresu osoby poverenej na doručovanie písomností, ktorá sa počas vyslania bude nachádzať na území Slovenskej republiky (ďalej len „kontaktná osoba“).

(2) Hosťujúci zamestnávateľ je povinný počas vyslania v mieste výkonu práce podľa odseku 1 písm. f)

a) uchovávať pracovnú zmluvu alebo iný doklad potvrdzujúci pracovnoprávny vzťah s vyslaným zamestnancom,

b) viesť a uchovávať evidenciu pracovného času vyslaného zamestnanca v rozsahu podľa osobitného predpisu,[6])

c) uchovávať doklady o mzde vyplatenej vyslanému zamestnancovi za prácu vykonanú počas vyslania.

(3) Hosťujúci zamestnávateľ je povinný inšpektorátu práce na základe jeho žiadosti

a) predložiť dokumenty podľa odseku 2,

b) doručiť dokumenty podľa odseku 2 aj po skončení vyslania,

c) predložiť preklad dokumentov podľa odseku 2 alebo ich častí do slovenského jazyka v primeranej lehote určenej inšpektorátom práce.

(4) Domáci zamestnávateľ je povinný Národnému inšpektorátu práce alebo inšpektorátu práce na základe jeho žiadosti poskytnúť informácie na účely § 5 ods. 1 písm. a).

§ 5
Poskytovanie informácií a iné formy spolupráce

(1) Národný inšpektorát práce v spolupráci s inšpektorátom práce na základe odôvodnenej žiadosti príslušného orgánu iného členského štátu podanej na jednotnom formulári prostredníctvom mechanizmu podľa osobitného predpisu[7]) týkajúcej sa domáceho zamestnávateľa bezplatne

a) poskytne príslušnému orgánu iného členského štátu informácie na účely identifikácie vyslania a kontroly dodržiavania pravidiel vyslania a ďalšie informácie súvisiace s vyslaním (ďalej len „skutočnosti súvisiace s vyslaním“),

b) prešetrí skutočnosti súvisiace s vyslaním,

c) doručí písomnosti súvisiace s vyslaním.

(2) Národný inšpektorát práce poskytne informácie podľa odseku 1 písm. a)

a) v odôvodnených naliehavých prípadoch bezodkladne, najneskôr do dvoch pracovných dní odo dňa prijatia žiadosti, ak na poskytnutie informácií postačuje nahliadnuť do príslušného

registra,

b) v ostatných prípadoch do 25 pracovných dní odo dňa prijatia žiadosti, ak s príslušným orgánom iného členského štátu nedohodne kratšiu lehotu.

(3) Ak nie je možné vybaviť žiadosť podľa odseku 1 alebo ak nie je možné dodržať lehotu podľa odseku 2, Národný inšpektorát práce bezodkladne informuje príslušný orgán iného členského štátu.

(4) Národný inšpektorát práce aj bez žiadosti podľa odseku 1 bezodkladne informuje príslušný orgán iného členského štátu o skutočnostiach súvisiacich s vyslaním, ak sú pochybnosti o dodržiavaní pravidiel vyslania domácim zamestnávateľom.

(5) Národný inšpektorát práce môže požiadať príslušný orgán iného členského štátu o poskytnutie cezhraničnej spolupráce v rozsahu podľa odseku 1 týkajúcej sa hosťujúceho zamestnávateľa.

(6) Informácie poskytnuté príslušným orgánom iného členského štátu na základe žiadosti podľa odseku 5 môže Národný inšpektorát práce a inšpektorát práce použiť len na účel, na ktorý sa poskytli.

§ 6
Doručovanie rozhodnutia o uložení pokuty a vymáhanie pokuty uloženej hosťujúcemu zamestnávateľovi

(1) Rozhodnutie o uložení pokuty a s ním súvisiace písomnosti doručuje inšpektorát práce hosťujúcemu zamestnávateľovi prostredníctvom kontaktnej osoby. Ak hosťujúci zamestnávateľ neurčil kontaktnú osobu alebo ak nebolo možné kontaktnej osobe doručiť rozhodnutie o uložení pokuty a s ním súvisiacu písomnosť, Národný inšpektorát práce požiada príslušný orgán iného členského štátu o doručenie rozhodnutia o uložení pokuty a s ním súvisiacej písomnosti hosťujúcemu zamestnávateľovi. Ak príslušný orgán iného členského štátu nemôže doručiť rozhodnutie o uložení pokuty a s ním súvisiacu písomnosť hosťujúcemu zamestnávateľovi, rozhodnutie o uložení pokuty a s ním súvisiaca písomnosť sa dňom oznámenia tejto skutočnosti príslušným orgánom iného členského štátu Národnému inšpektorátu práce považujú za doručené.

(2) Ak sa nepodarilo vymôcť pokutu uloženú v Slovenskej republike hosťujúcemu zamestnávateľovi alebo ani jej časť do šiestich mesiacov odo dňa začatia jej vymáhania, inšpektorát práce upustí od výkonu rozhodnutia alebo podá návrh na zastavenie exekúcie, ak bol výkon rozhodnutia uskutočňovaný podľa osobitného predpisu;[8]) Národný inšpektorát práce požiada o výkon rozhodnutia príslušný orgán iného členského štátu. Prijatím žiadosti Národného inšpektorátu práce o výkon rozhodnutia príslušným orgánom iného členského štátu zaniká pohľadávka Slovenskej republiky.

(3) Ak bolo rozhodnutie o uložení pokuty, o ktorého výkon požiadal Národný inšpektorát práce podľa odseku 2, napadnuté v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, Národný inšpektorát práce túto skutočnosť bezodkladne oznámi príslušnému orgánu iného členského štátu. Národný inšpektorát práce oznámi príslušnému orgánu iného členského štátu aj iné dôležité skutočnosti týkajúce sa žiadosti o výkon rozhodnutia.

§ 7
Doručovanie rozhodnutia o uložení pokuty a vymáhanie pokuty uloženej domácemu zamestnávateľovi

(1) Národný inšpektorát práce na základe žiadosti príslušného orgánu iného členského štátu podanej na jednotnom formulári prostredníctvom mechanizmu podľa osobitného predpisu[7])

a) doručí domácemu zamestnávateľovi rozhodnutie o uložení pokuty vydané v inom členskom štáte alebo

b) zabezpečí vymáhanie pokuty uloženej právoplatným a vykonateľným rozhodnutím vydaným v inom členskom štáte.

(2) Národný inšpektorát práce bez zbytočného odkladu, najneskôr do jedného mesiaca od prijatia žiadosti podľa

a) odseku 1 písm. a), doručí domácemu zamestnávateľovi rozhodnutie o uložení pokuty,

b) odseku 1 písm. b), doručí domácemu zamestnávateľovi žiadosť o vymáhanie pokuty.

(3) Národný inšpektorát práce odmietne žiadosť podľa odseku 1, ak žiadosť nie je úplná alebo ak zjavne nezodpovedá príslušnému rozhodnutiu. Národný inšpektorát práce môže odmietnuť žiadosť podľa odseku 1 písm. b), ak je zrejmé, že vymáhanie pokuty by bolo nehospodárne.

(4) Ak sa neuplatní postup podľa odseku 3, Národný inšpektorát práce postúpi žiadosť podľa odseku 1 písm. b) inšpektorátu práce; pokuta uložená v inom členskom štáte sa považuje za pohľadávku Slovenskej republiky, ktorú spravuje a vymáha[9]) inšpektorát práce. Právoplatné a vykonateľné rozhodnutie priložené k žiadosti podľa odseku 1 písm. b) je exekučným titulom[10]) a nepodlieha uznaniu podľa osobitného predpisu.[11])

(5) Opravný prostriedok proti rozhodnutiu o uložení pokuty sa predkladá orgánu určenému v tomto rozhodnutí alebo orgánu určenému právnymi predpismi iného členského štátu, v ktorom bola pokuta uložená.

(6) Národný inšpektorát práce informuje bez zbytočného odkladu príslušný orgán iného členského štátu o

a) úkonoch, ktoré sa uskutočnili na základe jeho žiadosti podľa odseku 1, a o dátume doručenia rozhodnutia,

b) dôvodoch odmietnutia žiadosti.

(7) Ak po prijatí žiadosti podľa odseku 1 písm. b) došlo k napadnutiu rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi iného členského štátu, v ktorom bola pokuta uložená, inšpektorát práce odloží výkon rozhodnutia alebo podá podnet na odklad exekúcie, ak bol výkon rozhodnutia uskutočňovaný podľa osobitného predpisu.[8])

(8) Pokutu uloženú v inej mene ako euro prevedie inšpektorát práce do meny euro podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska[12]) platného v deň uloženia pokuty.

(9) Pokuta vymožená podľa odseku 4 je príjmom štátneho rozpočtu.

§ 8
Úlohy Národného inšpektorátu práce a inšpektorátu práce

(1) Národný inšpektorát práce

a) vedie evidenciu informácií podľa § 4 ods. 1 a sprístupňuje ju inšpektorátom práce,

b) podáva žiadosti podľa § 5 ods. 5 a § 6 ods. 1 a 2 na jednotnom formulári prostredníctvom mechanizmu podľa osobitného predpisu,[7])

c) informuje Európsku komisiu o pretrvávajúcich problémoch pri výmene informácií s inými členskými štátmi,

d) prijíma s pomocou Európskej komisie opatrenia na podporu cezhraničnej výmeny

zamestnancov plniacich úlohy pri cezhraničnej spolupráci.

(2) Inšpektorát práce podáva Národnému inšpektorátu práce podnet na

a) podanie žiadosti príslušnému orgánu iného členského štátu o

1. poskytnutie cezhraničnej spolupráce podľa § 5 ods. 5,
2. doručenie rozhodnutia o uložení pokuty a s ním súvisiacej písomnosti podľa § 6 ods. 1,
3. výkon rozhodnutia podľa § 6 ods. 2,

b) informovanie príslušného orgánu iného členského štátu o skutočnostiach súvisiacich s vyslaním podľa § 5 ods. 4, ak má pochybnosti o dodržiavaní pravidiel vyslania domácim zamestnávateľom.

§ 9
Spoločné ustanovenia

(1) Národný inšpektorát práce a inšpektorát práce na účely tohto zákona spracúvajú osobné údaje v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom[13]) bez súhlasu dotknutých osôb.

(2) Inšpektorát práce príslušný na účely § 4 ods. 4, § 5 ods. 1 a § 7 ods. 4 je ten, v ktorého územnom obvode má domáci zamestnávateľ sídlo, ak ide o právnickú osobu, alebo miesto podnikania, ak ide o fyzickú osobu.

(3) Na doručovanie písomností podľa § 6 a 7 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní,[14]) ak tento zákon neustanovuje inak.

(4) Orgány štátnej správy, verejnoprávne inštitúcie a iné právnické osoby sú v rozsahu svojej pôsobnosti povinné poskytnúť na požiadanie Národnému inšpektorátu práce a inšpektorátu práce súčinnosť na účely § 5 ods. 2 písm. a).

§ 10
Prechodné ustanovenie

Ustanovenia § 6 a 7 sa nevzťahujú na rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť pred 18. júnom 2016.

§ 11
Záverečné ustanovenie

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe.

Čl. II

Zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení zákona č. 165/2002 Z. z., zákona č. 408/2002 Z. z., zákona č. 210/2003 Z. z., zákona č. 461/2003 Z. z., zákona č. 5/2004 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 82/2005 Z. z., zákona č. 131/2005 Z. z., zákona č. 244/2005 Z. z., zákona č. 570/2005 Z. z., zákona č. 124/2006 Z. z., zákona č. 231/2006 Z. z., zákona č. 348/2007 Z. z., zákona č. 200/2008 Z. z., zákona č. 460/2008 Z. z., zákona č. 49/2009 Z. z., zákona č. 184/2009 Z. z., zákona č. 574/2009 Z. z., zákona č. 543/2010 Z. z., zákona č. 48/2011 Z. z., zákona č. 257/2011 Z. z., zákona č. 406/2011 Z. z., zákona č. 512/2011 Z. z., zákona č. 251/2012 Z. z., zákona č. 252/2012 Z. z., zákona č. 345/2012 Z. z., zákona č. 361/2012 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 233/2013 Z. z., zákona č. 58/2014 Z. z., zákona č. 103/2014 Z. z., zákona č. 183/2014 Z. z., zákona č. 307/2014 Z. z., zákona č. 14/2015 Z. z. a zákona č. 61/2015 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 5 ods. 2 sa slová „vysielajú na výkon prác z územia“ nahrádzajú slovami „usadení v inom

členskom štáte Európskej únie alebo v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „iný členský štát Európskej únie“), vysielajú na výkon prác pri poskytovaní služieb z územia iného“.

2. V § 5 sa za odsek 3 vkladajú nové odseky 4 a 5, ktoré znejú:

„(4) Vyslaním zamestnanca na výkon prác pri poskytovaní služieb je jeho cezhraničné

a) vyslanie pod vedením a na zodpovednosť vysielajúceho zamestnávateľa na základe zmluvy medzi vysielajúcim zamestnávateľom ako cezhraničným poskytovateľom služby a príjemcom tejto služby, ak medzi vysielajúcim zamestnávateľom a zamestnancom existuje počas doby vyslania pracovnoprávny vzťah,

b) vyslanie medzi ovládajúcou osobou a ovládanou osobou alebo medzi ovládanými osobami, ak medzi vysielajúcim zamestnávateľom a zamestnancom existuje počas doby vyslania pracovnoprávny vzťah, alebo

c) dočasné pridelenie k užívateľskému zamestnávateľovi, ak medzi vysielajúcim zamestnávateľom a zamestnancom existuje počas doby vyslania pracovnoprávny vzťah.

(5) Vysielajúci zamestnávateľ je

a) hosťujúci zamestnávateľ, ktorým je zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte Európskej únie vysielajúci zamestnanca na výkon prác pri poskytovaní služieb z územia iného členského štátu Európskej únie na územie Slovenskej republiky,

b) domáci zamestnávateľ, ktorým je zamestnávateľ usadený v Slovenskej republike vysielajúci zamestnanca na výkon prác pri poskytovaní služieb z územia Slovenskej republiky na územie iného členského štátu Európskej únie.“.

Doterajšie odseky 4 až 6 sa označujú ako odseky 6 až 8.

3. V § 5 odsek 6 znie:

„(6) Vyslaný zamestnanec je

a) hosťujúci zamestnanec, ktorým je zamestnanec, ktorý počas určitej doby vykonáva prácu v Slovenskej republike pri poskytovaní služieb, pričom bežne pracuje v inom členskom štáte Európskej únie,

b) domáci zamestnanec, ktorým je zamestnanec, ktorý počas určitej doby vykonáva prácu v inom členskom štáte Európskej únie pri poskytovaní služieb, pričom bežne pracuje v Slovenskej republike.“.

4. V § 5 sa za odsek 7 vkladajú nové odseky 8 až 10, ktoré znejú:

„(8) Hosťujúci zamestnanec, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté nedodržaním podmienok vyslania na územie Slovenskej republiky, môže podať podnet priamo alebo prostredníctvom zástupcov zamestnancov na príslušný orgán inšpekcie práce alebo sa môže obrátiť na súd a domáhať sa právnej ochrany.

(9) Hosťujúci zamestnanec, ktorému hosťujúci zamestnávateľ pri vyslaní podľa odseku 4 písm. a) alebo písm. b) neposkytol splatnú mzdu podľa odseku 2 písm. c) alebo jej časť, má právo domáhať sa ich vyplatenia u fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá je dodávateľom služby na území Slovenskej republiky (ďalej len „dodávateľ služby“), ktorej priamym subdodávateľom je hosťujúci zamestnávateľ. Dodávateľ služby je povinný poskytnúť hosťujúcemu zamestnancovi splatnú mzdu alebo jej časť v sume, v ktorej nebola vyplatená, do 15 dní od doručenia žiadosti hosťujúceho zamestnanca po odpočítaní zrážok, ktoré by zo mzdy vykonal hosťujúci zamestnávateľ, ak by splatnú mzdu poskytol; na dodávateľa služby neprechádza zodpovednosť za vykonanie a odvedenie týchto zrážok. Dodávateľ služby je povinný informovať hosťujúceho zamestnávateľa o vyplatení mzdy podľa druhej vety. Pri vyslaní podľa odseku 4 písm. c) sa postupuje podľa § 58 ods. 10 a § 58a ods. 4.

(10) Hosťujúci zamestnávateľ je povinný na požiadanie dodávateľovi služby bezodkladne poskytnúť údaje potrebné na to, aby dodávateľ služby mohol skontrolovať, či hosťujúci zamestnávateľ poskytol hosťujúcemu zamestnancovi splatnú mzdu podľa odseku 2 písm. c) alebo jej časť, a na to, aby dodávateľ služby mohol splniť povinnosť podľa odseku 9 druhej vety. Hosťujúci zamestnávateľ poskytne dodávateľovi služby osobné údaje hosťujúcich zamestnancov v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie účelu podľa prvej vety.“.

Doterajší odsek 8 sa označuje ako odsek 11.

5. V § 5 odsek 11 znie:

„(11) Pracovné podmienky a podmienky zamestnávania domáceho zamestnanca sa spravujú právom štátu, na ktorého územie je domáci zamestnanec vyslaný. Domáci zamestnávateľ pred vyslaním informuje domáceho zamestnanca o pracovných podmienkach a podmienkach zamestnávania podľa prvej vety; informáciu o pracovnom čase a výmere dovolenky oznámi písomne.“.

6. § 5 sa dopĺňa odsekmi 12 a 13, ktoré znejú:

„(12) Domáci zamestnávateľ môže vyslať domáceho zamestnanca na výkon prác pri poskytovaní služieb z územia Slovenskej republiky na územie iného členského štátu Európskej únie na základe písomnej dohody. Dohoda podľa prvej vety musí obsahovať najmä

a) deň začatia a skončenia vyslania,

b) druh práce počas vyslania,

c) miesto výkonu práce počas vyslania,

d) mzdové podmienky počas vyslania.

(13) Pri vyslaní podľa odseku 4 písm. c) musí náležitosti podľa odseku 12 obsahovať dohoda o dočasnom pridelení podľa § 58 ods. 5.“.

7. Príloha č. 2 sa dopĺňa dvadsiatym prvým bodom, ktorý znie:

„21. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28. 5. 2014).“.

Čl. III

Zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 125/2006 Z. z., zákona č. 52/2010 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 308/2013 Z. z. a zákona č. 495/2013 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 7b odsek 3 znie:

„(3) Postup podľa odseku 2 sa uplatní, len ak sa preukáže, že štatutárny orgán právnickej osoby podľa odseku 2 písm. a) alebo písm. b) alebo fyzická osoba podľa odseku 2 písm. a) alebo písm. b), alebo ich vedúci zamestnanec vedeli, že právnická osoba alebo fyzická osoba, z ktorej by mala prejsť povinnosť zaplatiť pokutu alebo dodatočné platby podľa odseku 2, porušila zákaz nelegálneho zamestnávania.“.

2. § 7b sa dopĺňa odsekmi 4 až 10, ktoré znejú:

„(4) Postup podľa odseku 2 sa neuplatní na právnickú osobu a fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, na ktoré sa vzťahuje zákaz prijať prácu alebo službu podľa odseku 5.

(5) Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie prijať prácu alebo

službu, ktorú jej na základe zmluvy dodáva alebo poskytuje právnická osoba alebo fyzická osoba (ďalej len „poskytovateľ služby“) prostredníctvom fyzickej osoby, ktorú nelegálne zamestnáva, ak ide

a) o cezhraničné poskytovanie služby po dobu presahujúcu päť dní v období 12 mesiacov od prvého poskytnutia služby alebo

b) o vnútroštátnu dodávku práce alebo cezhraničnú dodávku práce.

(6) Poskytovateľ služby je povinný na požiadanie právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, ktorým dodáva prácu alebo poskytuje službu podľa odseku 5, bezodkladne poskytnúť v nevyhnutnom rozsahu doklady a osobné údaje fyzických osôb, prostredníctvom ktorých im dodáva prácu alebo poskytuje službu, ktoré sú potrebné na to, aby právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, mohli skontrolovať, či poskytovateľ služby neporušuje zákaz nelegálneho zamestnávania.

(7) Kontrolný orgán uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, za porušenie zákazu prijať prácu alebo službu podľa odseku 5 pokutu od 2 000 eur do 200 000 eur, a ak ide o dve a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 eur.

(8) Pokutu podľa odseku 7 možno uložiť do dvoch rokov odo dňa prerokovania protokolu o výsledku kontroly a najneskôr do troch rokov odo dňa porušenia zákazu.

(9) Pokutu podľa odseku 7 nemožno uložiť právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, ktorým bola za to isté porušenie už právoplatne uložená pokuta iným kontrolným orgánom.

(10) Pokuta je príjmom štátneho rozpočtu.“.

Čl. IV

Zákon č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2007 Z. z., zákona č. 462/2007 Z. z., zákona č. 555/2007 Z. z., zákona č. 400/2009 Z. z., zákona č. 52/2010 Z. z., zákona č. 67/2010 Z. z., zákona č. 182/2011 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 254/2011 Z. z., zákona č. 257/2011 Z. z., zákona č. 469/2011 Z. z., zákona č. 512/2011 Z. z., zákona č. 361/2012 Z. z., zákona č. 154/2013 Z. z., zákona č. 308/2013 Z. z., zákona č. 307/2014 Z. z. a zákona č. 128/2015 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 1 sa písmeno a) dopĺňa ôsmym bodom, ktorý znie:

„8. osobitného predpisu[3d]) zamestnávateľom, ktorý ustanovuje povinnosti pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb,“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 3d znie:

„3d) § 4 zákona č. 351/2015 Z. z. o cezhraničnej spolupráci pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V § 6 ods. 1 sa za písmeno l) vkladá nové písmeno m), ktoré znie:

„m) zverejňuje na svojom webovom sídle informácie o pracovných podmienkach podľa osobitného predpisu[14]) a informácie o povinnostiach zamestnávateľa podľa osobitného predpisu,[14a])“.

Doterajšie písmená m) až v) sa označujú ako písmená n) až w).

Poznámky pod čiarou k odkazom 14 a 14a znejú:

„14) § 5 ods. 2 až 10 Zákonníka práce.

14a) § 5 ods. 10 Zákonníka práce.
§ 4 ods. 1 až 3 zákona č. 351/2015 Z. z.“.

3. V § 6 ods. 1 písm. o) sa slová „písmena m)“ nahrádzajú slovami „písmena n)“.
4. Poznámka pod čiarou k odkazu 15aa sa dopĺňa touto citáciou:

   „Zákon č. 351/2015 Z. z.“.
5. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ad sa dopĺňa touto citáciou:

   „Zákon č. 351/2015 Z. z.“.
6. V § 14 ods. 4 sa slová „vyjadriť alebo ho podpísať“ nahrádzajú slovami „nevyjadrí alebo ho nepodpíše“.
7. V § 17 ods. 1 sa za slová „odseku 2“ vkladá čiarka a slová „obrazovú podobu fyzickej osoby“.
8. V § 19 ods. 1 písm. a) sa za slovami „treťom bode“ spojka „a“ nahrádza čiarkou a za slová „šiestom bode“ sa vkladajú slová „a ôsmom bode“.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 18. júna 2016.

Andrej Kiska v. r.

Peter Pellegrini v. r.

Robert Fico v. r.

Príloha
k zákonu č. 351/2015 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28. 5. 2014).

1) § 5 ods. 4 Zákonníka práce.

2) § 5 ods. 5 Zákonníka práce.

3) Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4; Ú. v. ES L 12, 16. 1. 2001) v platnom znení.
Rozhodnutie Rady z 27. apríla 2006 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (2006/325/ES) (Ú. v. EÚ L 120, 5. 5. 2006).
Zákon č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) § 5 ods. 2, 3 a 7 Zákonníka práce.

5) § 5 ods. 10 Zákonníka práce.

6) § 99 Zákonníka práce.

7) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14. 11. 2012) v platnom znení.

8) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

9) § 14 ods. 4 písm. a) zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

10) § 41 ods. 2 písm. i) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. v znení zákona č. 341/2005 Z. z.

11) § 420 až 429 Správneho súdneho poriadku.

12) Čl. 12 ods. 12.1. Protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ C 326, 26. 10. 2012) v platnom znení.
§ 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov.

13) § 17 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.